

Uskon taistelu Room. 4:13-25

13. Sitä **lupausta**, että Abraham oli perivä maailman, ei annettu hänelle eikä hänen siemenelleen lain noudattamisen perusteella vaan **uskonvanhurskauden kautta**.

14. Sillä jos ne, jotka perustautuvat lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tehty turhaksi ja lupaus mitättömäksi.

15. **Laki saa aikaan vihaa, mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.**

16. Sen tähden **vanhurskaus on uskosta, että se olisi armosta.** Näin lupaus pysyy lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka perustautuu lakiin, vaan myös **sille, jolla on Abrahamin usko.** Hän on meidän kaikkien isä

17. - niin kuin on kirjoitettu: "Monien kansojen isäksi minä olen sinut asettanut" - sen **Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat.**

18. Abraham **toivoi, vaikka ei toivoa ollut.** Hän uskoi tulevansa monen kansan isäksi

tämän sanan mukaisesti: "Niin paljon on sinun jälkeläisiäsi oleva."

19. **Uskossaan hän ei heikentynyt, vaikka hän, miltei satavuotiaana, tiesi ruumiinsa kuihtuneen ja Saaran kohdun kuoleutuneen.**

20. **Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt vaan vahvistui uskossa antaen kunnian Jumalalle.**

21. Hän oli **täysin varma, että Jumala voi tehdä sen, minkä on luvannut.**

22. Sen tähden **usko luettiin hänelle vanhurskaudeksi.**

23. Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,

24. vaan **myös meidän tähtemme.** Vanhurskaus luetaan meillekin, kun **uskomme häneen, joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän Herramme.**

25. Hänet annettiin **alttiiksi meidän rikkomustemme tähden ja herätettiin kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.**

Uskon taistelu

Mihinkä usko lopulta nojaa? Miten on mahdollista selvitä epäilyjen iskiessä sisikuntaan? Näitä kysymyksiä Paavali syventää edelleen käyttäen Abrahamin uskoa esimerkkinä.

Usko vastoin jotain

Kristillinen usko, Jeesuksen uhriin ja ylösnousemukseen turvaava pelastava usko, ei ole vain uskoa johonkin vaan myös uskoa jotakin vastaan. Usko tarttuu näkymättömään todellisuuteen ja siksi se on uskoa vastoin sitä, mikä rajoittuu vain silmin havaittavaan. Usko pitää kiinni toivosta, vaikka inhimillisesti katsoen ei olisi mitään toivoa, koska toivo tarttuu Jumalan lupauksiin. Usko näkee kuoleman edessä elämän, koska usko tarrautuu Jeesuksen ylösnousemuksen tosiasiaan ja lupaukseen, että Jeesus tulee antamaan ylösnousemusruumiin omilleen.

Usko katsoo Jumalan luomistekoihin vastoin ateistista evoluutioteoriaa. Abraham tiesi ja niin jokainen uskova tietää, että Jumala luovalla sanallaan teki olemattomasta olemassa olevan, tyhjästä täyteen. Usko tarttuu Jumalan lupauksiin vastoin olosuhteita. Usko tarttuu Jumalan lupauksiin tulevasta tuomiosta vastoin tämän ajan vääryyksien valtaa. Usko kurottautuu kohti uutta maata ja uutta taivasta vastoin kiusausta tarttua hetkelliseen ja ajalliseen. Usko taistelee myös monenlaisia epäilyjä vastaan.

Usko vastoin lakia

Usko tarrautuu Jumalan armoon Kristuksessa vastoin lain ja omantunnon vaatimuksia kadotustuomiosta. Paavali palaa ”laki” -teemaan vielä luvussa 7 tarkemmin, mutta muistuttaa nyt, että pelastus uskon kautta on täysin ristiriidassa sen kanssa, että ihminen yrittäisi lain noudattamisella kelvata Jumalalle ja päästä vanhurskaudesta osalliseksi. Vaikka ihminen luontaisessa ylpeydessään yrittää omin keinoin ja yrityksin selvittää Jumalankin edessä, sillä tiellä edessä on vain vihaa:

Laki saa aikaan vihaa. Vaikka laki on Jumalan antama ja avaa rakkauden sisällön ihmiselle, yrittäessään elää sen mukaan ihminen ei vain päädy epätoivoon, kun hänen parhaat yrityksensä eivät riitä. Lisäksi hänessä nousee viha Jumalaa kohtaan, koska lain vaatimukset ovat mahdottomat toteuttaa. Toisaalta lain tietä kulkiesaan ihminen jää myös Jumalan vihan alle, sillä lain vaatima tuomio on ehdoton synnin tekijälle.

Usko vie ihmisen Jumalan armon ihmeelliseen maailmaan, jossa lailla ei ole enää mitään tuomitsevaa valtaa, koska kaikki sen vaatimukset Jeesus täytti:

Vanhurskaus luetaan meillekin, kun uskomme häneen, joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän Herramme. Hänet annettiin alttiiksi meidän rikkomustemme tähden ja herätettiin kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden. (24-25)

Armon alle siirtyneelle uskovalle lailla ei ole enää mitään tuomiovaltaa, siellä ei ole enää syntiä eikä rikkomusta, koska ne on otettu pois. *Missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.*

Sen tähden vanhurskaus on uskosta, että se olisi armosta. (15-16)

Usko ei ole siis syy vanhurskauttamiseen eli Jumalalle kelpaavaksi julistamiseen. Usko, joka on tekojen vastakohta, kyllä luetaan vanhurskaudeksi, mutta syy on siinä, että Jumala käsittämättömän suuretta armossaan, rakkaudessaan ja hyvyydessään halusi pelastaa kadotukseen kulkevat ihmiset antamalla oman Poikansa kärsiä heidän tuomionsa, Jumala hylkäämiseksi tulon Golgatan ristillä.

Luettu vanhurskaus on todellinen

Puhuessamme uskon vanhurskaudesta, joka tarkoittaa sitä, että Jeesuksen täydellinen elämä luetaan meidän elämäksemme ja meidän syntimme Jeesuksen synneiksi, meidän pitää mielessämme, että tämä asemallinen vanhurskaus on reaalin ja todellinen. Jeesus sai aivan todellisen rangaistuksen teoistamme ja siksi Jumala aivan todellisesti kohtelee meitä niin kuin emme olisi koskaan tehneet mitään syntiä. Se on pelastuneen ihmisen pysyvä tila. Jumala kohtelee meitä kaiken aikaa kuin omaa Poikaansa Jeesusta siitä huolimatta, että meissä asuu edelleen synti ja elämämme vanhurskaus eli pyhitys on vielä vajaata. Joku saattaa tosin väittää: ”Jos Jumala kohtelee minua niin kuin Jeesusta, niin kaiketi minulla pitäisi mennä elämä vähän paremmin ja helpommin.” Mutta on syytä muistaa, millainen oli Jeesuksen elämä maan päällä. Meille ei ole luvattu toisenlaista tietä. Se oli ristin kantamista. Meidänkin tiemme kulkee lopulta haudan ja ylösnousemuksen kautta Isän kotiin.

Ahdas portti ja kaita tie

Jeesus kuvaa uskoon tuloa käymisenä ahtaasta postista sisään. Hän puhuu myös taistelusta, joka siinä yhteydessä käydään. Usko itsessään on maailman yksinkertaisin asia. Se on turvautumista toisen antamiin lupauksiin. Se on siihen luottamista, että toinen hoitaa lupaamansa asian. Viime kädessä usko on siis jäämistä toisen

persoonan luotettavuuden ja kyvykkyyden varaan. Sen, joka uskoo, ei tarvitse tehdä mitään. Toinen huolehtii hänestä.

Kuitenkin Jeesukseen uskomiseen sisältyy aina uskon taistelu. Ihmisen oma lihallisuus, syntisyys, maailma ja Saatana pyrkivät kaikin keinoin tekemään tuosta yksinkertaisesta asiasta mahdollisimman monimutkaisen, jopa ylivoimaisen vaikean asian. Uskon taistelu käydään aina silloin, kun Jeesus tulee ihmisen luo, alkaa puhua hänelle ja esittää hänelle kutsun jättää elämänsä Hänen varaansa.

Usko jolla uskotaan ja usko, joka uskotaan

Vanhastaan on erotettu toisistaan usko, jolla uskotaan, ja usko, joka uskotaan. Usko, jolla uskotaan, on se avoin ja tyhjä käsi, joka ojentautuu Herran puoleen vastaanottamaan Hänen armonsa ja lahjansa. Sitä kuvaa Raamatun lyhin pelastusoppi: *"Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä pelastuu"*.

Usko, joka uskotaan, on uskon sisältö ja kohde, uskontunnustuksemme mukainen suuri Persoona ja se, mitä tunnemme Hänen teistään. Pelastava usko ei ole tuo tyhjä käsi eikä liioin Jeesus, jonka käteen tuo käsi ojentautuu. Pelastava usko on siinä, kun ylösnousseen Jeesuksen lävistetty käsi koskettaa tuota tyhjää kättä ja täyttää sen hyvydellään. Vasta kun usko, jolla uskotaan, tarttuu uskontunnustuksemme Jeesukseen, ihminen pelastuu. Se on suuri armon ihme.

Usko irrallaan Jeesuksesta on harhailevaa ja uskonnollista uskoa, joka vie ihmisen harhaan ja tuhoon. Uskontunnustus ilman avutonta ja tyhjää kättä, joka siihen tarttuu, on pelkkää pään tietoa, suun höpinää ja muotojumalisuutta, vaikka se itsessään onkin ainoa pelastuksen tie.

Uskon sota-asu

Kun näin on, oikean Raamatullisen uskon tasapainon säilyttämisessä on aina kyse taistelusta. Usko tarrautuu Kristuksen sanaan vastoin tunteita, vastoin yleistä mielihyvästä, vastoin omaa kokemusmaailmaa, vastoin epäilyksiä, vastoin rajallista ymmärrystämme, niin viime kädessä myös vastoin kaikkia pimeyden voimien hyökkäyksiä ja valheita. Jeesuksen kädessä avuton usko kestää - mutta ei mitenkään muuten. Siksi uskovan kristityn on pukeuduttava Herran koko sota-asuun, selviytyäkseen pimeyden valtojen hyökkäyksiltä.

Uskon taistelutantereena ei ole vain maailma, joka halveksii ja vihaa Kristusta, vaan ennen kaikkea uskovan oma sydän. Juuri sitä vastaan pimeyden vallat tekevät hyökkäyksensä. Paavali osoittaa meille kuitenkin, että kaikki valheen hyökkäykset voidaan voittaa nimenomaan uskontunnustuksen sisällöllä, joka on annettu uskovan sydämen aseeksi.

Ottakaa sen tähden yllenne Jumalan koko taisteluvälineistö, niin että voitte pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaiken suorittuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, pukeutuneina vanhurskauden haarniskaan, ja olkoon kenkinä jaloissanne alttiut rauhan evankeliumia kohtaan. Ottakaa kaikessa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki Pahan palavat nuolet. Ottakaa myös pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. (Ef. 6:13-17)

Pimeyden hyökkäyksiä vastaan tarvitaan ensinnäkin totuuden vyö. Valhetta vastaan uskova panee evankeliumin totuuden eikä valhe kestä totuuden edessä. Pelastus-

varmuuden horjuessa usko tarrautuu yksi Kristuksen lahjoittamaan täydelliseen lahjavanhurskauteen. Jos sydämen täyttää pelko, usko ottaa evankeliumin kengät ja juoksee rauhan evankeliumin turvaan. Kaikki pahan palavat nuolet voidaan taas sammuttaa uskontunnustuksen sisällöllä, uskon kilvellä. Epäilyjä vastaan päähän asetetaan Golgatalla hankitun pelastustyön varma sisältö, pelastuksen kypärä. Ja jos epäuskon ja pahan hyökkäykset pääsevät tunkeutumaan sydämeen asti, niin otetaan käyttöön Jumalan sanan miekka ja annetaan sen tunkeutua omaan sydämeen, niin että se erottaa toistaan sielun ja hengen, lihan ja hengen, kuolettaa syntistä lihaa, mutta virvoittaa uuden ihmisen ja vahvistaa uskon.

Lupausten varassa

Usko kestää ja voittaa taisteluissa siksi, että usko tarttuu Jumalan sanan lupauksiin. Uskova pääsee voittajaksi, koska Herra itse vastaa siitä, että Hänen sanansa mukaan tapahtuu. Evankeliumin sana, sana ristiinnaulitusta ja ylösnoussesta Jeesuksesta on Jumalan voima, joka vaikuttaa uskovan sydämessä. Siksi vaikka taistelu uskosta on ajoittain rajua ja raskasta, viime kädessä uskova on turvassa. Jeesus on hänen kanssaan joka hetki ja Hän vastaa siitä, että pääsemme perille. Paavali tiivistää asian näin:

Hän, joka on teissä alkanut hyvän työn, on saattava sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä. (Fil. 1:6)

Usko ja epäilykset

Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt vaan vahvistui uskossa antaen kunnian Jumalalle. Hän oli täysin varma, että Jumala voi tehdä sen, minkä on luvannut. (20-21)

Jokaisen uskovan on pakko myöntää, että hänellä on ajoittain epäilyjä. Toiset niistä ovat uskon epäilyjä ja toiset epäuskon epäilyjä. Voisin väittää jopa niinkin, että jos uskovalla ei ole mitään epäilyjä, hän ei ehkä ole vielä uskossa ollenkaan. Pelastettu ihminen joutuu hyvin pian uskoon tultuaan Saatanan hyökkäysten kohteeksi. Vihollinen pyrkii ennen kaikkea tekemään hänen pelastusvarmuutensa epäilyn alaiseksi. Uskova käy rukouksessa Herran luo ja kertoo rehellisesti omat epäilynsä ja pyytää niihin apua: "Minä uskon, auta minua epäuskossani", huusi poikansa tähden ahdistunut mies Jeesukselle. Mutta juuri se oli uskoa, jättäytymistä Jeesuksen varaan, kun itse on umpikujassa.

Epäilyjä on monen tasoisia. On älyllisiä epäilyjä, jotka perustuvat siihen, mitä me pidämme mahdollisena ja mitä emme. Niissä taistelee sisimmässämme Raamatun sanoma ja ateistinen maailmankuva, joka jyllää yhteiskunnassamme. Niin tehdessämme mittaamme Jumalaa omalla itsellämme tai ihmismahdollisuuksilla. Sellaiset epäilykset saa rukouksessa tunnustaa avoimesti Herralle ja pyytää, että Herra tekisi oman Sanansa mukaan myös meille, niin kuin aikanaan Maria, kun enkeli ilmoitti hänelle Jeesuksen syntymän "mahdottomalla" tavalla.

On myös tunnetason epäilyjä, jossa koemme, että olemme niin syntisiä tai arvottomia, ettemme voi saada osaksemme sitä, mitä Sana lupaa. Ne epäilykset saamme myös tunnustaa rukouksessa ja vastaan ottaa sanan: "Minä olen armollinen sinulle. Syntisi on annettu anteeksi. Teen ihmeen oman rakkauteni tähden enkä siksi, millainen sinä olet. Sinä kelpaat minulle, koska minä sovitin syntisi ristillä. Saat siihen nytkin turvautua."

On sitten myös epäuskon epäilyjä, joilla haluamme perustella haluttomuuttamme olla kuuliaisia Jumalalle. Epäusko sulkee sydämen Jumalan toiminnalta, koska se nousee Herraa vastaan. Sydämen usko ei suinkaan tee ihmeitä mahdolliseksi vaan Jumala itse. Mutta usko avaa sydämensä ja suostuu ottamaan vastaan Jumalan teot ja ihmeet.

Kunnia Jumalalle

Vanha testamentti osoittaa selvästi, että Aabrahamilla oli epäilyjä, mutta ne eivät olleet epäuskon epäilyjä vaan hän epäili uskossa ja vei siksi epäilyt Herralle ja tarttui entistäkin lujemmin Jumalan lupauksiin. Hän tiesi, että Jumala on luotettava. Hän tunsi Jumalan suuruuden ja armon, eikä siksi juuttunut epäilyihinsä.

Meille hän antoi esimerkin, miten epäilyistä päästään syvempään uskoon: ”Anna kunnia Jumalalle!” Katsele millainen on se Jeesus, joka kärsi ristillä sinun puolestasi. Ihmettele Hänen ylösnousemestaan. Suuntaa katseesi Jeesukseen, joka istuu Isän oikealla puolella kirkkauden valtaistuimella. Silloin alat nähdä Hänen armonsa suuruuden ja saat kiittää ja ylistää Hänen nimeään. Mitä enemmän katselet Jeesusta sitä vahvemmaksi uskosi kasvaa. Saat kulkea sen Aabrahamin seurassa, joka *oli täysin varma, että Jumala voi tehdä sen, minkä on luvannut.* (21)

Sinullekin Jumala lukee uskosi Jeesuksen ristiin ja ylösnousemukseen vanhurskauteksi. Voit koko painollasi jäädä Hänen lupaustensa varaan. Samalla se merkitsee sitä, että menetät kokonaisvaltaisesti luottamuksesi itseesi ja omiin mahdollisuuksiisi. Nyt pelastuksesi on kokonaan Jumala varassa.

Kiinalaisen evankelistan todistus voittoisasta uskosta

Kiinalaisten kotikirkkojen evankelista oli toiminut 30 vuotta julistustyössä erään vähemmistökansallisuuden parissa, kun hänet vuonna 2017 vangittiin ja hän sai 7 vuoden tuomion. Nyt (2023) hän on kärsinyt siitä viisi vuotta. Vankileiriltä hän kirjoittaa:

”En ole täällä vankilassa viettänyt ainoatakaan päivää, jona olisin kokenut tyhjiyttä. Jokaisen päivän olen saanut Jumalan kädestä. Saan elää Häntä varten. Jeesus iloitsee eniten sotilaistaan, jotka seuraavat Häntä kuuliaisena. Joka päivä olen vangittuna ja joka päivä myös laulan ylistystä Herralle.”

Vaikka häneltä on riistetty Raamattu, hän kirjoittaa mustistaan Raamatun lauseita niin paljon kuin kykenee. Niitä lukien hän suuntaa mielensä Herraan ja saa maistaa taivaallisen ilon esimakua.

Aivan samasta asiasta kertoi 22 vuotta vankileirillä raatanut jo kirkkauteen päässyt pastori Panda. Aina kun tarjoutui pienikin levähdyshetki kaivostyössä, hän alkoi laulaa psalmeja 27 ja hengellistä laulua, joka puhuu Jeesuksen rististä. Nyt siis viidettä vuotta vankileirillä viettävä evankelista kertoo syyn:

”Herran armo vuotaa yhä kasvavana elävän veden virtana Siionin vuoren huipulta (Golgalalta) ja virkistää sieluani ikuisesti.”

Jumalan tie on täydellinen, Herran sana tulessa koeteltu. Hän on kilpenä kaikille, jotka häneen turvaavat. (Ps. 18:31)

Vankileirin synkissä oloissa evankelista jatkaa:

”Olen täällä lukemattomien ihmisten ympäröimä enkä ole hetkeäkään kokenut olevani yksinäinen. Kun meitä sisaria ja veljiä Herrassa kuljetetaan marssijoukkueissa, Jumala Henki puhaltaa kuin tuuli yllemme ja laulamme yhdessä virsiä. Hyvät astiat tarvitsevat yhä puhdistusta, jotta Herran valo voisi niistä näkyä myöhemmin entistä

kirikkaampana. Siksi meiltä ei tarvitse ottaa pois tämänhetkistä kärsimystämme. Olen oppinut näkemään, että oli kuilumme syvä tai matala, Hengen tuuli puhaltaa sitä vahvemmin ja siksi Jeesuksen hartioille jääden saan rauhan sydämeeni.”

Samalla tämä evankelista kuitenkin varoittaa pahojen ihmisten aikeista:

”Meidän täytyy toki varautua vihamielisten ihmisten suunnitelmiin avaamalla koko sydämemme Herralle, olemalla rehellisiä ja avaramielisiä, niin ettemme tee numeroa niistä salakuopista, joita he meille kaivavat. Sellainen on toimintatapamme.”

”Päivittäin Herra muovaa meitä ja joka päivä laulamme Herralle. Pyhän Hengen huokaukset nousevat korviimme ja saamme uutta rohkaisua. Niin näky tehtäväs-tämme terävöityy.”

On selvää, että hänessä ja muissa uskovissa vangeissa näkyvä Kristuksen elämä ei ole tekemättä vaikutusta ympärillä oleviin ihmisiin. Evankelista jatkaa:

”Mitä voimakkaampi on painostus, sitä selvemmin kahdesta tulee yksi, Jeesuksen ja minun yhteyteni syvenee.”

Paavali tiivistää tämän kiinalaisen evankelistan uskon näin:

Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut. (Room. 8:37)

Psalmin kirjoittaja tiivistää asian näin:

Sinä panit ihmiset ajamaan päämme yli. Me jouduimme tuleen ja veteen, mutta sinä veit meidät yltäkylläisyyteen. (Ps. 66:12)

Aabrahamin usko ja meidän uskomme

Olosuhteet eivät heikentäneet Aabrahamin uskoa, päin vastoin mitä epätodennäköisemmältä jokin asia näytti, sitä lujemmin hän tarrautui Jumalan lupauksiin. Aivan samaa saa tuo kiinalainen evankelista kokea vankeuden ja raadannan keskellä. Siksi meidänkään ei tarvitse katsella olosuhteitamme eikä edes sydämemme syytöksiä, vaan saamme suunnata mieleemme Jeesuksen ristin sovituksen ja ylösnousemuk-sen ihmeeseen. Niissä on meidän vanhurskaudemme. Niihin turvautuen Jumala lu-kee meidät omiksi lapsikseen ja saamme elää Hänen suosionsa ja armonsa alla. Elämämme myrskyjenkin keskellä saamme turvallisesti levätä sen varassa, että Ju-mala pitää lupauksensa. Jeesuksen veri riittää! Olemme kaiken aikaa vanhurskau-tetut.

Entä sinä?

Oletko sinä jo saanut uskon lahjan? Ellet vielä ole päässyt sisälle Jumalan valtapii-riin, ovi on tänään auki. Se on tosin ahdas, koska sillä ovella on luovutettava oma syntisäkki Jeesukselle ja annettava myös kaikki omat saavutukset pois. Kun aivan alastomana ja pahuutesi tunnustaen huudat Jeesusta avuksesi ja pyydät Häntä ot-tamaan elämäsi hallintaansa, saat syntisi anteeksi, saat Jumalan valmistaman van-hurskauden, jolla selviät viimeisellä tuomiollakin. Hän antaa sinulle uskon, jolla voit turvata Hänen lupauksiinsa ja Hänen täydelliseen tekoonsa puolestasi.

Jos sinulla on jo uskon lahja, tartu yhä lujemmin Jumalan lupauksiin. Ne kestävät silloinkin kun sinä joudut ahdistuksiin tai epäilyihin. Älä silloin juokse uudelleen lain tielle. Sen sijaan palaa aina uudelleen Jeesuksen lupauksiin. Herra on kanssasi myös tänään.